

- 2) A 77/388/EGK irányelv 20. cikkét úgy kell-e értelmezni, hogy az e cikkben említett, az adólevonásokra vonatkozó módosítást alkalmazni kell abban az esetben is, ha a tárgyi eszköz – az adott esetben ingatlan – először adómentes tevékenységre szolgált, ahol az adólevonás eredetileg teljesen kizárt volt, és csak később, a módosítási időszak alatt használták azt HÉA köteles tevékenységre?
- 3) Az irányelv 13. cikke C. részének második bekezdését lehet-e úgy értelmezni, hogy a tagállamok – a HÉA-ról szóló finn törvényben előírt módon – a tárgyi eszközként megszerzett ingatlanok esetén korlátozhatják az adólevonási jogot úgy, hogy e jogot a jelen ügyben felmerülőhöz hasonló esetekben teljesen kizárják?
- 4) Az irányelv 17. cikke (6) bekezdésének második albekezdését lehet-e úgy értelmezni, hogy a tagállamok – a HÉA-ról szóló finn törvényben előírt módon – a tárgyi eszközként megszerzett ingatlanok esetén korlátozhatják az adólevonási jogot úgy, hogy e jogot a jelen ügyben felmerülőhöz hasonló esetekben teljesen kizárják?

(¹) A tagállamok forgalmi adóra vonatkozó jogszabályainak összehangolása – közös hozzáadottértékadó-rendszer: egységes adóalap-megállapításáról szóló, 1977. május 17-i hatodik tanácsi irányelv (HL L 145., 1977.6.13., 1. o.).

A Conseil d'État, section d'administration 2004. április 1-jei ítéletével a P. Housieux kontra Conseil de la Région de Bruxelles-Capitale képviselői, támogatja a société de développement régional de Bruxelles (S.D.R.B.), a S.A. Batipont Immobilier (B.P.I.) és a SA Immomills L. de Waele Development (I.L.D.W.D.), ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem

(C-186/04. sz. ügy)

(2004/C 156/14)

A Conseil d'État, section d'administration (Belgium) 2004. április 1-jei végzésével, a P. Housieux kontra Conseil de la Région de Bruxelles-Capitale képviselői, támogatja a société de développement régional de Bruxelles (S.D.R.B.), a S.A. Batipont Immobilier (B.P.I.) és a SA Immomills L. de Waele Development (I.L.D.W.D.), ügyben előzetes döntéshozatal iránti kérelmet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához.

A Conseil d'État, section d'administration (Belgium) a következő kérdésekről kéri a Bíróság döntését:

- 1) A környezeti információkhoz való hozzáférés szabadságáról szóló, 1990. június 7-i 90/313/EGK tanácsi irányelv (¹) 3. cikk (4) bekezdése szerinti két hónapos határidő olyan

(¹) HL L 158., 1990.6.23., 56. o.

határidő, amely az információkéréssel megkeresett hatóság számára csak tájékoztató jellegű, vagy pedig olyan, amelyet e hatóságnak tiszteletben kell tartania?

- 2) Abban az esetben, ha a két hónapos határidő kötelező, és annak lejártakor az információkéréssel megkeresett hatóság semmilyen határozatot nem hoz, melyik az a hivatkozott irányelv 4. cikke szerinti „döntés”, amelynek bírósági vagy közigazgatási felülvizsgálata „az érintett nemzeti jogrendszernek megfelelően” kérhető?
- 3) A hivatkozott irányelv 3. cikkének (4) bekezdése és 4. cikke megtiltják-e, hogy az „az érintett nemzeti jogrendszer” úgy értelmezze az információkéréssel megkeresett hatóságnak az irányelv 3. cikkének (4) bekezdése szerinti két hónap alatti hallgatását, mint a kérést hallgatólagosan elutasító döntést, amelyet ugyan nem indokoltak, de amely a 4. cikk szerinti bírósági vagy közigazgatási felülvizsgálat tárgyát képezheti?
- 4) Abban az esetben, ha az irányelv 3. cikkének (4) bekezdése szerinti két hónapos határidő tájékoztató határidő, az irányelv 3. cikkének (4) bekezdése és 4. cikke kizárják-e, hogy a „nemzeti jogrendszer” előírhasa az információkérő számára, hogy a hatóságot felszólíthassa arra, hogy információkérésére egy bizonyos határidőn belül válaszoljon, amelynek hiányában a hatóság tartós hallgatása az információszolgáltatást hallgatólagosan megtagadó döntésnek minősül, amely közigazgatási felülvizsgálat tárgyát képezheti?

Az Európai Közösségek Elsőfokú Bírósága ötödik tanácsának a Graham French, John Steven Neiger, Michael Leighton, John Frederick Richard Pascoe, Richard Micklethwait, Ruth Margaret Micklethwait által az Európai Unió Tanácsa és az Európai Közösségek Bizottsága ellen indított T-193/03. sz. ügyben hozott végzése ellen 2004. április 23-án Graham French, John Neiger és Michael Leighton által benyújtott fellebbezés.

(C-190/04. P sz. ügy)

(2004/C 156/15)

Graham French, John Neiger és Michael Leighton, képviseli: J.S. Barnett, ügyvéd, 2004. április 23-án fellebbezést nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához az Európai Közösségek Elsőfokú Bírósága ötödik tanácsának a Graham French, John Steven Neiger, Michael Leighton, John Frederick Richard Pascoe, Richard Micklethwait, Ruth Margaret Micklethwait által az Európai Unió Tanácsa és az Európai Közösségek Bizottsága ellen indított T-319/03. sz. ügyben 2004. február 20-án hozott végzése ellen.

A fellebbező felek a következő döntés meghozatalát kérik a Bíróságtól:

1. helyezze hatályon kívül a végzést;
2. adjon helyt a fellebbezők által előterjesztett indítványoknak a fellebbezéshez csatolt végzés tervezet szerint; vagy másodlagosan,
3. utalja az ügyet az Elsőfokú Bíróság elé; és minden esetben
4. kötelezze alpereseket a költségek megfizetésére.

Jogalapok és fontosabb jogi érvek:

Fellebbezők állítása szerint az Elsőfokú Bíróság jogi hibát követte el, amikor az alperesek állítólagos jogellenes magatartása tekintetében arra az álláspontra helyezkedett, hogy a fellebbezők nem jelölték meg azt az elsődleges jogszabályt, amelyet alperesek állítólagosan megsértettek. Fellebbezők előadják, hogy alperesek mulasztása kérelmükben világosan került megjelölésre.

Az Európai Közösségek Bizottsága által 2004. április 26-án a Francia Köztársaság ellen benyújtott kereset

(C-191/04. sz. ügy)

(2004/C 156/16)

Az Európai Közösségek Bizottsága, képviseli: A. Bordes és G. Valero Jordana meghatalmazotti minőségben, kézbesítési cím: Luxembourg, 2004. április 26-án keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához a Francia Köztársaság ellen.

Az Európai Közösségek Bizottsága a következő döntés meghozatalát kéri a Bíróságtól:

1. állapítsa meg, hogy az eljárásra jogosult hatóságok, illetve az erre felhatalmazott testületek által a szennyvízkibocsátásoknak és -iszapoknak a 91/271/EGK irányelv⁽¹⁾ 15. cikke által az 1998. december 31-i határidővel érintett agglomerációk vonatkozásában elrendelt ellenőrzése keretében 1999. december 31-ig gyűjteni rendelt információknak a Bizottság 2000. december 18-i felkérését követő hat hónapon belül történő meg nem küldésével a Francia Köztársaság elmulasztotta az ezen irányelv 15. cikkének (4) bekezdéséből származó kötelezettségének teljesítését;
2. kötelezze a Francia Köztársaságot a költségek viselésére.

A Francia Köztársaság megszegte azon kötelezettségét, hogy tájékoztassa a Bizottságot az irányelv első alkalmazásával érintett, nevezetesen a 10 000 egységénél nagyobb „LE”-jú (lakosegyenértékű) – vizüket „érzékeny terület”-nek tekintett

⁽¹⁾ A települési szennyvíz kezeléséről szóló, 1991. május 21-i 91/271/EGK tanácsi irányelv (HL L 135., 1991.5.30., 40. o.)

befogadó vizekbe bocsátó – agglomerációk ellenőrzésének 1999. december 31-i állására vonatkozó információkról.

A Cour de Cassation (Franciaország) első polgári tanácsa 2004. február 17-i ítéletével a Société Lagardère Active Broadcast, mint az Europe 1 communication SA jogutódja, kontra Société pour la perception de la rémunération équitable (SPRE) és a Gesellschaft zur Verwertung von Leistungsschutzrechten MBG, GVL SARL – a Compagnie européenne de radiodiffusion et de télévision (CERT) Europe 1 SA beavatkozása mellett – ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem

(C-192/04. sz. ügy)

(2004/C 156/17)

A Cour de Cassation (Franciaország) első polgári tanácsának 2004. február 17-i végzésével, amely 2004. április 26-án érkezett a Bíróság hivatalához, a Société Lagardère Active Broadcast, mint a société Europe 1 communication SA jogutódja, kontra Société pour la perception de la rémunération équitable (SPRE) és a Gesellschaft zur Verwertung von Leistungsschutzrechten MBG, GVL SARL – a Compagnie européenne de radiodiffusion et de télévision (CERT) Europe 1 SA beavatkozása mellett – ügyben előzetes döntéshozatal iránti kérelmet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához.

A Cour de Cassation (Franciaország) első polgári tanácsa a következő kérdésekről kéri a Bíróság döntését:

- 1) Amennyiben egy tagállam területéről sugárzó műsorszolgáltató társaság, hogy kiterjessze műsorainak közvetítését hazai közönsége egy részére, a közelben, egy másik tagállam területén elhelyezkedő adóállomást használ, amelynek többségi tulajdonú leányvállalata engedélyes, ez utóbbi állam joga vonatkozik-e az 1992. november 19-i 92/100/EGK irányelv⁽¹⁾ 8. cikkének (2) bekezdésében és az 1993. szeptember 27-i 93/83/EGK irányelv⁽²⁾ 4. cikkében előírt, a hangfelvételek kereskedelmi célú nyilvánosságra hozatala és a továbbközvetített műsorokban történő megjelenése után járó egyszeri méltányos díjazásra?
- 2) Igenlő válasz esetén az eredeti műsorszóró társaság levonhatja-e a leányvállalata által kifizetett összegeket a hazai területen történő közvetítések összessége után kért díjazásból?

⁽¹⁾ A bérleti jogról és a kölcsönzési jogról, valamint a szellemi tulajdon területén a szerzői joggal szomszédos egyes jogokról szóló, 1992. november 19-i 92/100/EGK tanácsi irányelv (HL L 346., 1992.11.27., 61. o.)

⁽²⁾ A műholdas műsorsugárzásra és a vezetékes továbbközvetítésre alkalmazandó egyes szerzői és szomszédos jogi szabályok összehangolásáról szóló, 1993. szeptember 27-i 93/83/EGK tanácsi irányelv (HL L 248., 1993.10.6., 15. o.)